

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1094/2026
25.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у ванпарничној ствари предлагача АА из Републике ..., Град ..., чији је пуномоћник Алекснадар Павлески, адвокат из ..., против противника предлагача ББ и ВВ из села ..., ..., чији је пуномоћник Александар Митић, адвокат из ... и тужене ГГ из села ..., ..., ради одлучивања о захтеву за враћање детета, одлучујући о ревизији противника предлагача ВВ, изјављеној против решења Вишег суда у Пироту Гж 392/2025 од 19.11.2025. године, у седници одржаној 25.02.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Пироту Гж 392/2025 од 19.11.2025. године, као недозвољена.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пироту Гж 392/2025 од 19.11.2025. године, ставом првим изреке, стављено је ван снаге решење истог суда Гж 392/25 од 06.11.2025. године. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача ББ и потврђено решење Основног суда у Пироту РЗ број 83/25 од 29.09.2025. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, изјављена је ревизија из чијег образложења произлази да ју је у име свих противника предлагача поднео адвокат Александар Митић, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Из стања у списима произлази да је током првостепеног поступка адвоката Александра Митића за заступање овластио противник предлагача ББ, а уз ревизију је приложено пуномоћје којим истог адвоката за заступање овлашћује противник предлагача ВВ, док овај адвокат током поступка пред нижестепеним судовима није заступао противницу предлагача ГГ јер му она није издала пуномоћје, нити му је издала пуномоћје и овластила га да у њено име изјави ревизију.

Како противник предлагача ГГ није овластила адвоката Александра Митића да у њено име изјави ревизију против правноснажне одлуке, то је ревизија

изјављена у њено име недозвољена сходно одредби члана 410. став 2. тачка 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), због чега је Врховни суд применом одредбе члана 410. став 1. ЗПП, ревизију изјављену у њено име одбацио.

Из стања у списима произлази да противник предлагача ВВ није изјавио жалбу против решења донетог у првом степену због чега је Врховни суд применом одредбе члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП оценио да његова ревизија није дозвољена.

Ревизија је ванредни правни лек који се сходно одредби члана 403. став 1. ЗПП, може изјавити против правноснажне пресуде којом је у другом степену одлучено о изјављеној жалби као редовном правном леку. Оцена правилности правног схватања може се ценити у ревизијском поступку само уколико је став изражен у правноснажној судској одлуци донетој у другом степену. Како противник предлагача ВВ није изјавио жалбу против првостепене одлуке то нема ни право да изјави ревизију јер се претходно није користио редовним правним леком у другом степену, те је сходно цитираној законској одредби његова ревизија одбачена.

Одлучујући о ревизији противника предлагача ББ, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Наиме, циљеви Конвенције о грађанско-правним аспектима међународне отмице деце („Службени лист СФРЈ“, међународни уговори број 7/91 – у даљем тексту Конвенција), у смислу члана 1. су: а) да обезбеди што хитнији повратак деце незаконито одведене или задржане у некој држави уговорници; б) да се права на старање и виђање са дететом по закону једне од држава уговорница стварно поштују у другој држави уговорници.

Поступак за повратак детета који спроводе судови или управни органи је хитан (члан 11. став 1. Конвенције), а после шест недеља од дана покретања поступка лица из члана 11. став 2. ове Конвенције, имају право да траже образложење због одлагања.

Према одредбама члана 12. став 1. наведене Конвенције, ако је дете незаконито одведено или задржано у смислу члана 3. Конвенције, а на дан почетка поступка пред судским или управним органом државе уговорнице, у којој се дете налази, је протекло мање од годину дана од дана незаконитог одвођења или задржавања детета, односни надлежни орган ће наложити хитан повратак детета.

Одлука на основу ове Конвенције, у смислу члана 19, у вези са повратком детета неће се сматрати мериторном о било ком питању у вези са правом на старање.

Како посебним прописима нису уређена правила поступка пред редовним судом за примену Конвенције о грађанско-правним аспектима међународне отмице деце, на основу одредаба члана 1. став 2. Закона о ванпарничном поступку, у поступку издавања налога за повратак детета, примењују се опште одредбе Закона о ванпарничном поступку, јер се не ради о спору за заштиту повређеног или угроженог права, да би се непосредно могле применити одредбе Закона о парничном поступку, с обзиром на одредбе члана 19. ове Конвенције која одређује правну природу налога о повратку детета, као немериторне одлуке.

Одлука донета у поступку издавања налога за повратак детета у смислу члана 3. и 14. у вези члана 19. наведне Конвенције по својој правној природи нема

карактер мериторне одлуке о праву на старање, већ хитног извршног налога за повратак детета, као привремене мере *sui generis* (привремене одлуке посебне врсте) којом се поступак одлучивања о праву на старање детета не завршава, па је ревизија противника предлагача ББ у овој ванпарничној ствари за издавање налога о повратку малолетног детета недозвољена сходно одредбама члана 410. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 27. Закона о ванпарничном поступку, због чега је применом члана 410. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић